

намъ това Шкрыѣва чрезъ сватое Писаніе. Подтвердѣ-
 баса това ѣзъ слѣво то Спасителево, “ Шѣдше въ мѣръ
 вѣсь, проповѣдите Евангеліе всѣй твари. ѣже вѣрѣ ѣ-
 метъ ѣ креститса спасѣнъ бѣдетъ : а ѣже не ѣметъ
 вѣры ѣсѣденъ бѣдетъ ., (Марк: сѣ. 15.) Тѣка съ
 това ѣзавѣва , кѣкъ пріятіе то на благовѣстіе то
 ѣ вѣра та, а шрѣченіе то на това ѣ невѣріе.

Що ѣ по трѣбно за ѣстинна та
 вѣра.

Петрѣвни съ за пріятіе то на благовѣстіе то ѣли
 за ѣстинна та вѣра необходѣмш двѣ нѣща: пѣрво,
 да признаѣ себеси человѣкъ, какъ ѣ ѣкаленъ, вѣденъ
 предъ Бѣга, какъ са нахѣжда подъ прѣведнѣ-атъ Нѣ-
 говъ гнѣвъ, ѣ какъ ѣ самосебеси не мѣже да са ѣпра-
 вѣдѣ предъ прѣведно то Нѣгово сѣдѣвище. Тогѣ радн
 ѣ Предѣча Спасителевъ (Матѣ: г. 2.) ѣ самъ Спаси-
 тель (Матѣ: д. 17.) тѣкожде ѣ ѣ: Пѣтръ (Дѣян. б.
 28.) начѣли своѣто проповѣданіе ѣ това слѣво, “ По-
 кѣйтса ., вѣторо, да пріѣмни безъ сомнѣніе прорѣче-
 ско то ѣ ѣпѣстолско то оѣченіе, ѣ здравъ да оѣвѣри
 себеси, какъ благовѣстѣмый ѣ нѣхъ Іисѣсъ Хрѣтѣсъ
 ѣ ѣскѣпѣтель на человѣческѣ-атъ рѣдъ. И въ това съ-
 стоѣ нѣйпаче сѣщество то на благовѣстна та вѣра
 кѣкто вѣзлно нѣйпаче свидѣтелствѣвѣтъ Пѣвлови те
 послѣніа . “ Прѣвда Бѣжіа вѣрою Іисѣсъ Хрѣтѣвою
 во вѣхъ , ѣ на вѣхъ вѣрѣющѣхъ ., (къ Рим: г. 16.)
 ѣ во вѣчка та слѣдѣюща глава това свидѣтелствѣ-
 ва. И (къ Гала: б. 16.) “ мѣ во Хрѣста Іисѣса вѣро-